

vis paa, at han var paa den sikre Side, men Forholdet var det, at de to Lokomotiver bleve tagne som Lejlighedsarbejde, fordi de paa Statsbanernes Værksteder ikke havde noget videre at bestille, saa at de kunde skyde dette Arbejde imellem.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) vilde bestride, at Trafikminister Weimann har udtalt sig, som jeg har anført. Jeg skal derfor tillade mig at oplæse, hvad han udtalte den 14. Marts 1910. Det staar i Rigsdagstidenden Sp. 4977. Minister Weimann udtalte da følgende: „Det er ikke min Mening, at det skulde koste 70,000 Kr. at bygge disse Lokomotiver og de følgende, der kunde blive Tale om at bygge, være sig ved Statsdrift eller Privatdrift, nej, det var Maksimum, det Maksimum, som Betænkningen har regnet med, men derfor at sige, at det skulde være endnu værre, det gælder ikke“. Trafikminister Weimann udtaler altsaa her, at det ikke er hans Overbevisning, at det vilde koste 70,000 Kr. at bygge disse Lokomotiver. Jeg føler mig overbevist om, jeg erindrer det ganske tydeligt — hvis jeg havde Tid dertil, skulde jeg finde det —, at Minister Weimann et andet Sted i sin Tale udtalte sig endnu mere bestemt om det Spørgsmaal, jeg her har talt om.

Wulff: Jeg forstod den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) saaledes, at han havde villet, at jeg skulde betragte hans Udtalelser før som en Slags tilsløret Antydning af, at han nok vilde gaa den Vej, jeg krævede. Det forekommer mig dog, at her skal man tale Dansk, naar man ønsker at blive forstaaet. Jeg ser ikke, hvorfor man ikke skulde gøre det. Det er jo dog saadan, at ingen Privatmand kan gaa hen og ofre sine egne eller sine Aktionærers Penge paa et saadant Foretagende, naar Staten siger: Du maa nok begynde at bygge, naar det kun er 5 pCt. dyrere end i Udlandet, men vi falde Dig i Ryggen, saa snart Konkurrenterne i Udlandet underbyde Dig. Det vilde være fuldstændig uforsvarligt. Bestyrelsen for et Aktieselskab vilde med Rette blive dragen til Regnskab for ganske utilbørlig Omgang med Aktionærernes Penge, hvis den fandt paa noget saadant. Man maa have Loyaliteten at stole paa. Jeg synes, at jeg stillede mit Spørgsmaal saa mildt som muligt for den ærede Ordfører. Jeg spurgte ham, om han, naar han selv kunde blive overbevist, eller naar det kunde gø-

res ham nogenlunde sandsynligt — det samme vilde gælde Regeringen —, at et Underbud fra Udlandet var et Underbud i den Hensigt at slaa vedkommende danske Industri ned, saa vilde svigte den danske Industri eller holde fast ved den. Jeg anerkender, at det er umuligt her at foreskrive bestemte Regler, men det er Princippet, det gælder om, om vedkommende Industri kan stole paa Loyalitet fra Statens Side.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Det ærede Medlem maa ikke tro, at der er noget tilsløret i min Udtalelse. Det forekommer mig, at min Udtalelse var klar nok. Det ærede Medlem kunde rette sine Bøbrejdelser om Tilsløringer mod andre, der have udtalt sig her, min Mening er klar nok.

Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), at det, jeg sigtede til, var selve Betænkningen, hvori Minister Weimann havde motiveret sit Ændringsforslag. Det staar ganske klart for min Erindring, at han havde nævnt 140,000 Kr. som den Sum, der vilde gaa med. Det forekommer mig ogsaa, at det maatte være saadan, fordi det faktisk paa det paagældende Tidspunkt vilde være i Minister Weimanns og det radikale Partis Interesse at gøre Summen saa lav som muligt, fordi de ønskede Forslaget vedtaget. Under saadanne Omstændigheder vilde det jo være ganske meningsløst at sætte en større Sum end den, man mener vil gaa med.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt skal jeg udsætte Afstemningen over dette Afsnit til Begyndelsen af Mødet i Morgen.

Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med samme Dagsorden som for Mødet i Dag:

Fortsettelse af tredje Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1912 til 31. Marts 1913.

Mødet hævet Kl. 5⁴⁵.